

MANIFEST “ELS NOSTRES DRETS NO CAURAN”

3 DESEMBRE 2014

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, des de Famílies Dincat alertem que els drets de més de 47.000 persones poden caure i que la dignitat, la inclusió i la igualtat d'oportunitats és encara lluny. És cert que hem fet passos endavant, no ho podem negar, però també és cert que les polítiques d'austeritat i les retallades estan posant en risc tot el que hem avançat plegats.

Les persones i les famílies ens estem tornant a mobilitzar per deixar clar que no deixarem que els drets caiguin, que no ho permetrem i que estem disposades a batallar de nou per aconseguir una qualitat de vida i un benestar com el de qualsevol altre ciutadà.

Volem ser escoltats, volem ser respectats i volem que els pressupostos d'aquest país tinguin en compte que, com altres col·lectius, necessitem uns suports als quals no podem ni volem renunciar-hi. Aquests suports ens ofereixen oportunitats per ser ciutadans de ple dret.

És per això que reclamem:

1. El dret a accedir als serveis d'atenció

- Segons dades estimatives de Dincat, 650 persones amb discapacitat intel·lectual esperem accedir a un servei d'atenció diürna o residencial. Fa un mes i mig ho vam denunciar i continuem sense tenir una resposta. Demanem que es desbloquegi l'accés als serveis i insistim que l'argument de "no hi ha diners" no ens serveix. No és una qüestió de recursos, és una qüestió de prioritats pressupostàries i de voluntat política.
- Les famílies reclamem que les Administracions compleixin amb els pagaments a les entitats socials que ofereixen els suports que necessitem en l'àmbit d'atenció diürna i habitatge. Els professionals estan fent un sobre esforç per continuar donant un servei de qualitat.
- La nova ordre de copagament empobreix les persones i les famílies i les priva de gaudir de qualsevol possibilitat d'autonomia personal. L'ordre no té en compte les especificitats del col·lectiu, que fa ús dels serveis al llarg de la seva vida i no de manera temporal. Aquesta situació ens aboca forçosament a un empobriment i a la pèrdua, en el millor dels casos, dels estalvis destinats a assegurar el futur dels nostres fills quan no hi siguem. Reclamem la retirada de l'ordre i emplaceм al Govern a obrir una etapa de diàleg per trobar una solució consensuada.

2. El dret a la salut

- Demanem una formació de base específica i continuada sobre la discapacitat intel·lectual als professionals de la sanitat. Volem una atenció sensible que reconegui els nostres problemes de salut i que garanteixi els mitjans per mantenir-la.
- Sol·licitem l'elaboració de documents de divulgació en lectura fàcil i programes educatius i preventius per a un envelliment saludable.
- Insistim en la necessitat de crear protocols d'atenció i serveis específics per a les persones amb discapacitat intel·lectual. Tenim dret a serveis d'odontologia, oftalmologia o diagnòstic de la imatge, sense abonar un cost extra per haver d'accedir a recursos privats.

3. El dret a l'educació

- Reclamem el dret de les famílies a escollir l'escola que millor s'ajusta a les necessitats específiques dels nostres fills ja sigui escola ordinària, compartida o d'educació especial. L'Administració ha de destinar els recursos que garanteixen qualsevol d'aquestes modalitats, assegurant una educació gratuïta i de qualitat per a tothom.
- Demanem tenir un paper més actiu en el procés educatiu dels nostres fills i treballar conjuntament amb l'equip docent en les decisions que tinguin a veure amb el seu futur. Nosaltres som els experts dels nostres fills i podem col·laborar en accions que sensibilitzin sobre la diversitat.

4. El dret al treball

- Reivindiquem que l'Administració porti els recursos suficients per als serveis d'inserció a l'empresa ordinària i al treball amb suport. Les persones amb discapacitat intel·lectual podem i sabem treballar. Només necessitem els suports adequats per accedir a aquest dret universal en igualtat d'oportunitats. Entre les persones amb discapacitat, no tots som iguals. Alguns tenim més dificultats per la inserció laboral i cal que l'Administració garanteixi els suports adaptats a aquestes diferències.
- Reclamem que l'Administració doni les subvencions perquè els centres especials de treball creïn i mantinguin els llocs de feina, sobretot per a les persones amb discapacitat amb especials dificultats que no poden incorporar-se al mercat ordinari.

5. El dret a la igualtat d'oportunitats

- Reclamem tenir les mateixes oportunitats socials, de formació, laborals o de lleure que la resta de ciutadans. Les famílies hem d'assumir unes despeses extres quantificades, segons l'últim estudi de FEAPS, en gairebé 40.000€ de sobre cost. Les prestacions destinades a compensar aquesta desigualtat no cobreixen ni una petita part d'aquest sobre esforç econòmic.

- Demanem que l'Administració deixi d'ofegar-nos econòmicament. A banda que les prestacions són insuficients, les famílies estem assumint les conseqüències d'una Llei de la Dependència, incompleta pressupostàriament i amb greus incidències: l'Administració ens reclama imports que, segons aquesta, han estat indegudament percebuts, ens deu diners de la prestació de cuidador no professional i fa revisions de les valoracions de grau a la baixa, entre altres.

6. El dret a la vida pública

- Reivindiquem el dret a participar de manera plena i efectiva en tots els aspectes de la vida pública i política. Des de l'elecció dels representants polítics i el control de la gestió pública fins a la discussió de les decisions que ens afecten i el reclam del compliment de lleis i obligacions.
- Demanem que les activitats lúdiques, culturals i esportives que s'ofereixen es plantegin des d'una perspectiva inclusiva que tingui en compte la diversitat de les persones, l'accessibilitat universal i que el fet de tenir un suport no ens comporti una penalització econòmica. Totes hem de poder accedir-hi.
- Denunciem que la implementació dels drets recollits per la Convenció Internacional de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, ratificada per l'Estat espanyol el 2008, avui en dia no és efectiva. Recordem que les nostres reivindicacions són matèria de Drets Humans, per tant l'Estat té el deure de garantir el compliment d'aquests drets i ha d'assegurar que no hi hagi un retrocés com en molts casos, malauradament, està passant.

Per això demanem a la resta de ciutadans que s'enganxin als drets. Els nostres drets són els vostres drets. Els vostres drets són els nostres drets.

Els nostres drets no cauran!